

Sygn. akt IX Ka 514/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Sędziowie - **SSO Barbara Plewińska**

- **SSO Aleksandra Nowicka**

Protokolant -**st.sek.sqd. Katarzyna Kotarska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 roku

sprawy **B. D.** oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego Toruń – Wschód w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29 sierpnia 2014r., sygn. akt VIII K 811/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż czyn przypisany oskarżonej B. D. w punkcie „I” wyroku stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 k.k.;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** B. D. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 514/14

UZASADNIENIE

B. D. została oskarżona o to, że:

w dniu 29.05.2014 r. w T. , przy ul. (...), na terenie hipermarketu (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła w/w market do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że w dziale tekstylnym przekleiła kod kreskowy z butów damskich o wartości 9,99 zł na inną parę butów damskich o wartości 19,99 zł, czym wprowadziła w błąd kasjerkę sklepu co do faktycznej wartości towaru, powodując straty w wysokości 10 zł na szkodę sklepu (...) w T.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2014 r. (sygn. akt VIII K 811/14) ustalając, iż oskarżona dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 286 § 1 kk i uznając, że wina oskarżonej oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne na okres 1 roku próby orzekając od oskarżonej - w trybie art. 67 § 3 kk - na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie kwotę 200 złotych tytułem świadczenia pieniężnego.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk sąd I instancji zwrócił pokrzywdzonemu (...) w T. dowód rzeczowy w postaci płyt z zapisem monitoringu przechowywanych na karcie 16 akt sprawy.

Oskarżona została obciążona opłatą sądową w kwocie 60 złotych i wydatkami w kwocie 90 złotych.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej podnosząc zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 66 §2 kk poprzez zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania przeciwko oskarżonej, której przypisano przestępstwo zagrożone karę przekraczającą 3 lata.

W związku z powyższym zarzutem prokurator - po zmodyfikowaniu wniosku apelacji na rozprawie odwoławczej - ostatecznie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że czyn przypisany oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 286 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Uwzględniając zarzut apelacji prokuratora, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w kwestionowanym zakresie.

Prokurator słusznie podniósł, że czyn jakiego dopuściła się oskarżona stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 286 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk, i tylko po przyjęciu takiej właśnie kwalifikacji prawnej możliwe było skorzystanie wobec oskarżonej z instytucji przewidzianej w art. 66 kk. Trafnie w rezultacie skarżący zaważył, że w sytuacji gdy Sąd Rejonowy zakwalifikował czyn oskarżonej jako występki z art. 286 §1 kk nie był uprawniony do warunkowego umorzenia postępowania z uwagi na zagrożenie karę powyżej 3 lat pozbawienia wolności. Podzielając spostrzeżenia prokuratora jakie zgłosił odnośnie poprawności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego należy stwierdzić, że istota błędu sądu meriti nie polegała na warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonej lecz na niezamierzonej wadliwości oceny jej zachowania jako występkę z art. 286 1 kk. Nie ulega wątpliwości, że intencją sądu orzekającego było przyjęcie, że zachowanie oskarżonej stanowiło wypadek mniejszej wagi z art. 286 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk, o czym najdobitniej świadczy fakt, że w pisemnych motywach wyroku wprost przyznał się do „pomyłki” w tym zakresie i zaznaczył, że jego wolą było warunkowe umorzenie postępowania po uznaniu oszustwa oskarżonej za wypadek mniejszej wagi.

Skoro prokurator oraz sąd meriti są zgodni (i słusznie) co do tego, że czyn oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 286 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk oraz nie mają wątpliwości, że zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania, to nie pozostawało nic innego jak skorygować zaskarżony wyrok w kierunku postulowanym przez prokuratora na rozprawie apelacyjnej, a więc poprzez ustalenie, że czyn oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 286 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk, co też sąd odwoławczy uczynił.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Brak było bowiem jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżoną z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności gdyż zmiana wyroku spowodowana była oczywistym błędem sądu I instancji.